

वतिश्रयोवासार्यस्थलं ॥ २९ ॥ प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तद्भूमिपरकीयां भूमिवायोनिर्विवेत्पितृभिः पितृभ्योदद्यात्तर्हितच्छाद्धंतद्भूमिदानाख्यं कर्म च उभयं निहन्त्येतद्व्याभवति ॥ ३४ ॥
 प्रतिश्रयप्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गं महीयते ॥ अध्यापककुले जातः श्रोत्रियोऽनियतेन्द्रियः ॥ २९ ॥ गृहे यस्य वसेत्तुष्टः प्रधानं लोकमश्नुते ॥ तथा गवार्थे शरणं शीतवर्षं
 सहं दृढम् ॥ ३० ॥ आसप्तमंतारयति कुलं भरतसत्तम ॥ क्षेत्रं भूमिं ददहोके शुभां श्रियमवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ रत्नभूमिं प्रदद्यात्कुलवंशं प्रवर्धयेत् ॥ न चोपराननि
 र्दग्धां महीं दद्यात्कथंचन ॥ ३२ ॥ नरमशानपरीतां च न च पापनिषेवितां ॥ पारक्ये भूमिदेशे तु पितृणां निर्वपेत्तुयः ॥ ३३ ॥ तद्भूमिं वापि पितृभिः श्राद्धकर्म विह
 न्यते ॥ तस्मात्क्रीत्वामहीं दद्यात्स्वत्पामापि विचक्षणः ॥ ३४ ॥ पिंडः पितृभ्यो दत्तो वै तस्यां भवति शाश्वतः ॥ अटवी पर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानि यानि च ॥ ३५ ॥ सर्वा
 ण्यस्वामिका न्याहुर्न हितत्रपरिग्रहः ॥ इत्येतद्भूमिदानस्य फलमुक्तं विशापते ॥ ३६ ॥ अतः परंतु गोदानं कीर्तयिष्यामि ते नघ ॥ गावो धिकास्तपस्विभ्यो यस्मात्स
 र्वेभ्य एव च ॥ ३७ ॥ तस्मान्महेश्वरो देवस्तपस्ताभिः सहा स्थितः ॥ ब्राह्मलोके वसंत्येताः सोमेन सह भारत ॥ ३८ ॥ यांतां ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयन्ति परांगतिं ॥ पय
 साह विषादघ्राशरुताचाय च कर्मणा ॥ ३९ ॥ अस्थिभिश्चोपकुर्वन्ति शृंगैर्वालैश्च भारत ॥ नासां शीता तपौ स्यातां सदैताः कर्म कुर्वते ॥ ४० ॥ न वर्षे विषयं वापि दुः
 खमासां भवत्युत ॥ ब्राह्मणैः सहितायां तितस्मात्पारमकंपदं ॥ ४१ ॥ एकं गोब्राह्मणं तस्मात्खवदंति मनीषिणः ॥ रंति देवस्य यज्ञेताः पशुत्वेनोपकल्पिताः ॥ ४२ ॥
 अतश्चर्मण्वतीराज नृगोचर्मभ्यः प्रवर्तिता ॥ पशुत्वाच्च विनिर्मुक्ताः प्रदाना योपकल्पिताः ॥ ४३ ॥ ता इमा विप्रमुख्येभ्यो यो ददाति महीपते ॥ निस्तरे दापदं कृ
 ष्णं विषमस्थोऽपि पार्थिव ॥ ४४ ॥ गवांसहस्रदः प्रेत्य नरकं न प्रपद्यते ॥ सर्वत्र विजयं चापि लभते मनुजाधिप ॥ ४५ ॥ अमृतं वै गवां क्षीरमित्याह त्रिदशधिपः ॥
 तस्माद्ददाति यो धेनुममृतं स प्रयच्छति ॥ ४६ ॥ अग्नीनामव्ययं दत्तौ म्यं वेदविदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं सहोम्यं संप्रयच्छति ॥ ४७ ॥ स्वर्गो वै मूर्तिमानेष
 वृषभं यो गवां पतिं ॥ विप्रे गुणयुते दद्यात्स वै स्वर्गं महीयते ॥ ४८ ॥ प्राणवै प्राणिनामेते प्रोच्यन्ते भरतर्षभ ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्राणानेष प्रयच्छति ॥ ४९ ॥ गा
 वः शरण्या भूतानां मतिवेदविदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं शरणं संप्रयच्छति ॥ ५० ॥ न वदार्थं प्रदातव्या न कीनाशेन नास्तिके ॥ गो जीविने न दातव्या तथा
 गोर्भरतर्षभ ॥ ५१ ॥ ददत्स तादृशानां वै न रोगां पापकर्मणां ॥ अक्षयं नरकं यातीत्येवमाहुर्महर्षयः ॥ ५२ ॥

तस्यां क्रीतायां ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥